

[Bjørn Elmquist]

Vi skal også være meget forsigtige med, mener vi, at gøre det ud fra konkrete sager. Selvfølgelig må vi som politikere være i stand til at forholde os til konkrete sager, og det er da også rigtigt, at mange af vores ændringer af love herinde afhænger af, hvordan det går i konkrete sager rundt omkring i vores samfund. Men vi har indtryk af, at dette smager for meget af, at vi har én konkret sag ovre i det sønderjyske, og derfor er der nu taget initiativ til at gøre noget ved lovgivningen. Det synes vi ikke er et godt lovgivningsmæssigt princip.

Som jeg sagde før, har vi sympati for den tilkendegivelse, der ligger i forslagene, om, at man bestemt ikke synes om nazismen og nynazismen, men vi synes, at de midler, der her foreslås bragt i anvendelse, er forkerte. Vi tager det som et godt tegn på, at vi under den tilstundende kommunale valgkamp, hvor det nynazistiske parti formentlig vil optræde, kan få en god politisk meningsudveksling, hvor vi siger rent ud, hvad vi mener om dem, men vi skal ikke ved hjælp af domstolene forfølge dem.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om disse to beslutningsforslag vil jeg godt gå så langt som til at sige, at der nok har ligget en alvorlig bekymring bag, og det er grunden til, at de kommer frem: Den ærlige vilje til at hindre, at folk forulemper andre.

Når jeg har givet så meget, vil jeg også sige, at dette foreslag efter min opfattelse er utrolig lidt gennemtænkt. Jeg vil gerne sige nogle ord specielt om beslutningsforslag nr. B 127:

Man pålægger regeringen at udarbejde et lovforslag med sigte på et forbud med al virksomhed og propaganda fra gamle og nye nazister, der bygger på Hitlers raceundertrykkelse og krigsforbrydelser begået under anden verdenskrig. Altså også dette, at nogle giver sig til at studere og finde ud af, om det er rigtigt, og når til en eller anden erkendelse af, at det ikke var rigtigt, at der blev begået disse mange krigsforbrydelser, skal være forbudt.

Hvis man begynder på det, så er der ingen ende på det. Hvad så med mennesker, der forsøger at propagandere for kommunisme, herunder forsvare alt det, der skete fra russisk side under anden verdenskrig, alt det, der sker fra russisk side i dag i Afghanistan?

Hvis man først er kommet ind på den glidebane, Fælles Kurs forsøger at lokke os ind på

her, så er der ingen ende på, hvad der bliver forbudt. Jeg kunne meget vel forestille mig, at der var nogen, der ville have forbudt Det Radikale Venstre, fordi Det Radikale Venstre ikke er parat til at bevilge de nødvendige penge til forsvar. Jeg kunne meget vel tænke mig, at der var nogen, der ville have forbudt Socialdemokratiet, fordi Socialdemokratiet er tilhænger af, at man skal stå i visse foreninger og ikke må lade være med at melde sig ind. Det er jo en overtrædelse af retten til ikke at være organiseret. Og sådan kunne man blive ved.

Jeg synes, at Fælles Kurs burde have tænkt sig mere om. Efter min opfattelse er de ord tilstrækkelige, vi har vedtaget i sin tid i § 266 b: »Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro, straffes . . .«. Længere tror jeg ikke det vil være muligt at gå, uden at vi simpelt hen overtræder grundloven. Jeg er ked af, at det er kommet.

Og så vil jeg gerne føje til: Jeg kunne have håbet, at Fælles Kurs havde taget bestik af den pressemeddelelse, der den 16. marts blev udsendt af Sammenslutningen af Danske Fanger fra Frihedskampen. Er der nogen mennesker, der har mærket, hvad det var for et utrolig forulempende styre og ideer, man havde, så må det vel være disse mennesker. Og hvad ender de med at sige til os andre? De siger: Organisationer, skoler, Danmarks Radio og andre medier må iværksætte oplysningskampagner ikke mindst blandt ungdommen, der belyser, hvad racisme tidligere har medført af ulykker for millioner af mennesker. Det var dér, vi burde ende.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren direkte – og jeg skal nok gå ned og give justitsministeren resolutionen fra Sammenslutningen af Danske Fanger fra Frihedskampen – om justitsministeren vil tage anledning til at følge den henvisning, der kom fra Sammenslutningen af Danske Fanger fra Frihedskampen om at starte en oplysningskampagne ikke mindst for ungdommen. Vil justitsministeren tage initiativ til det?

Arne Melchior (CD):

Også jeg vil erklære mig enig i justitsministe-